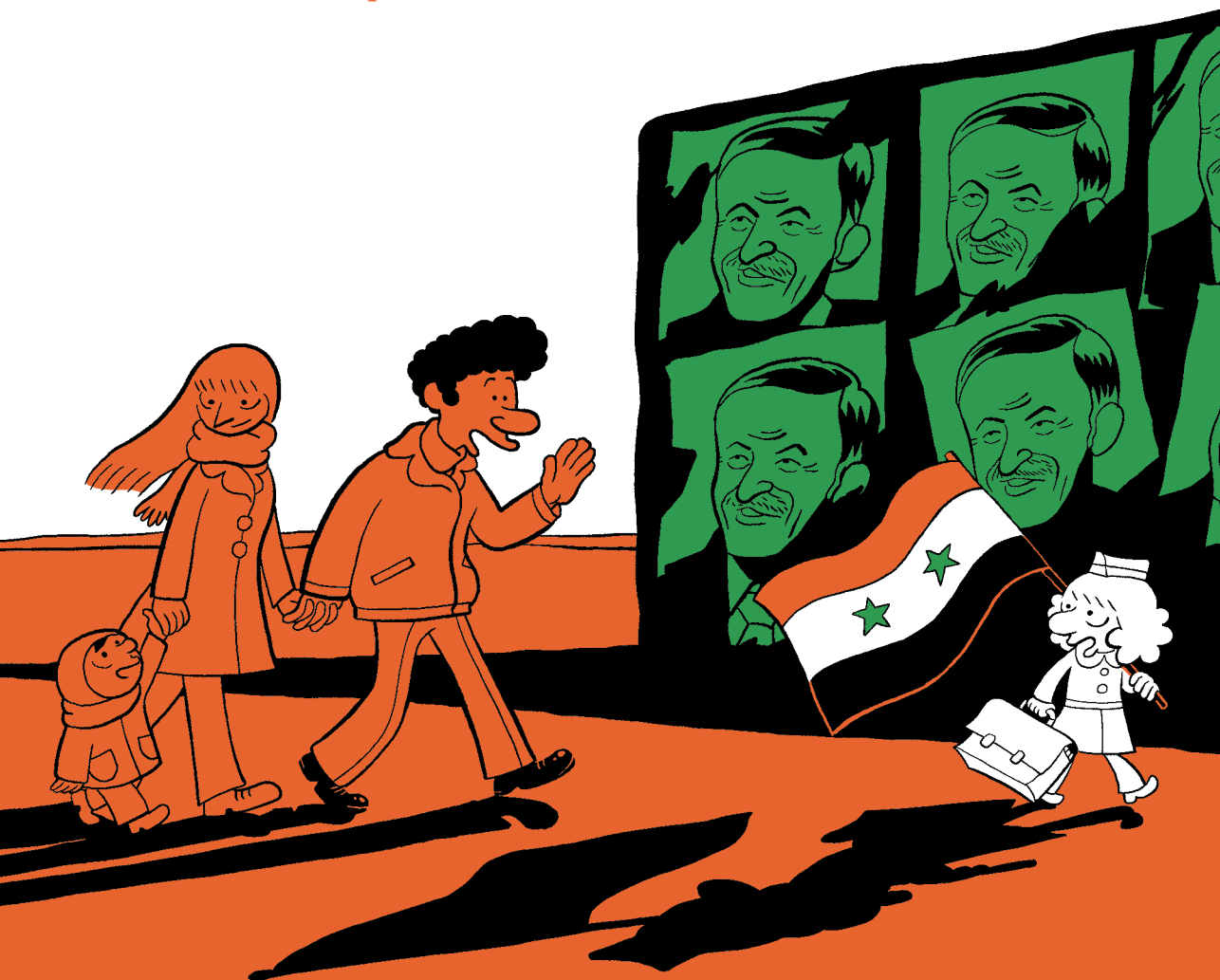

Riad Sattouf

TULEVAISUUDEN ARABI 2

Lapsuus Lähi-idässä (1984–1985)

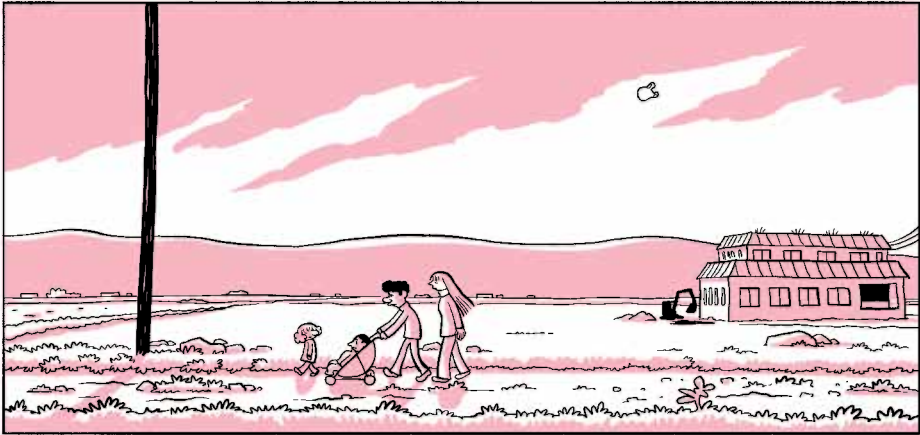
WSOY

Riad Sattouf

TULEVAISUUDEN ARABI 2

Lapsuus Lähi-idässä (1984–1985)

Suomentanut Saara Pääkkönen

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Viides luku

Minun nimeni on Riad. Vuonna 1984 olin kuusivuotias ja edelleen häikäisevä ilmestys.

Tuullessa hulmuavat
vaaleat kutrit kuin
kalifornialaisella
filmitähdellä

Lunlee henkilökohtaisesta
viehätysvoimastaan vähän
liikoja

pikkutyttöni ääni

Joutuu kaatuessaan
pidättelemään itkua
oikein tosissaan

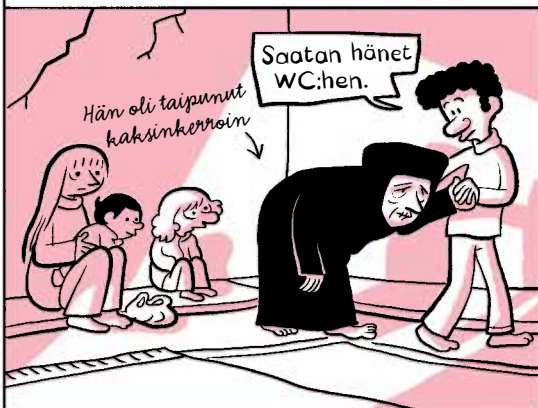
Äitikullan solmimat
kengännauhat

Perheemme oli palannut Homsin lähellä
sijaitsevaan Tirma'lan kylään.

Isoäidillä oli selkävaivoja, eikä hän
juuri pystynyt enää kävelemään.

Serkkuni Anas ja Moktar,
jotka halusivat tappaa
minut, olivat tiessään.

Me toimme sinulle appel-
siineja Homsista, äiti.

Ei, pidä ne, en
minä ansaitse
niitä.

Ota nyt, ne
ovat sinulle.

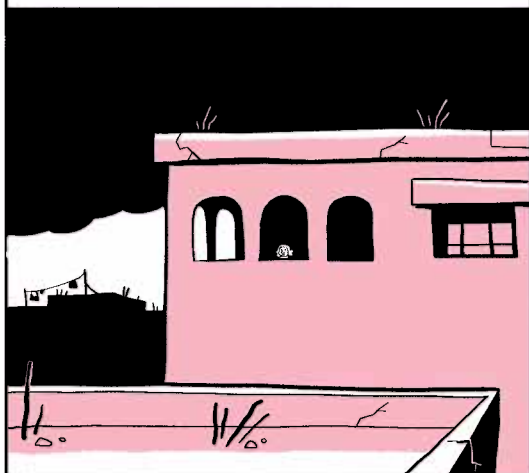

Ohoo, kyllä minulla
on hyvä poika...

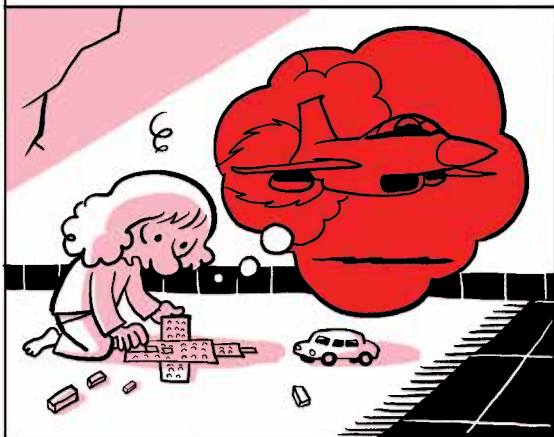
Tämä on
kaunis ele...

Muuten kaikki oli ennallaan.

Leikin päivät pitkät legoilla, jotka olin tuonut mukani Ranskasta.

Äiti kirjaili suurta, värikästä seinävaatetta. Työstä ei tuntunut tulevan loppua.

Kuvio oli outo, se ei esittänyt oikeastaan mitään.

Aloitin tämän Libyassa, en haluaisi jättää kesken.

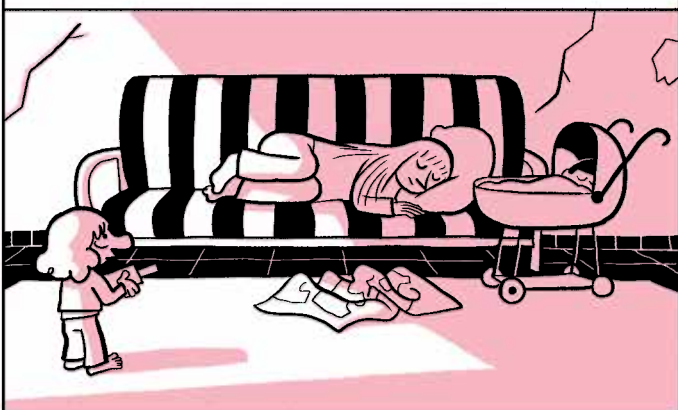
Aika hassua, että Picasso piirsi nuorena tosi hyvin. Vanhempien hän alkoi väsätä kuutioita. Kaiketi se oli helpompaa.

Äiti näytti keskittyvän työhönsä tiiviisti. Hetken kuluttua huomasin hänen silmiensä painuvan kiinni...

...ja sitten hän nukahti sohvalle tunniksi tai pariaksi odotellessaan isää töistä kotiin.

Veljeni oli liian pieni leikkimään kanssani, ja sitä paitsi minä olin kateellinen hänelle.

"Yahya ei koskaan itke, hän on aivan toisenlainen kuin Riad joka parkui kaiken aikaa, voi miten kiltti vauva"

Törmäsin aina isään yllättäen.

Serkkuni Wael ja Muhammad olivat poissa päivisin. Hekin kaitsivat vuohia.

He palasivat iltaisin kotiin niin myöhään, ettei leikeille jäänyt aikaa.

Sähkökatkoksia sattui päivittäin. Ne kestivät keskimäärin viisi tai kuusi tuntia.

Tuo sinun Ranskasta tuomasi öljylamppu on hieno.

Se on iso-isoäitini peruja.

Se on kerrassaan yllellinen, kristallia oikein! Tuon muotoisia lamppeja ei saa Syyriasta.

palavan öljyn katkua

Kun minä olin pieni, koko kylässä ei ollut sähköjä lainkaan. Me heräsimme ja menimme nukkumaan yhtä aikaa auringon kanssa.

Voisimme me silti ostaa aggregaatin... 1800-luku on ollut ja mennyt.

VIIRAAGO PÄÄSSÄ? SE ON KIELLETTYÄ! JOS JOKU ANTAA MEIDÄT ILMI, VOIN JOUTUA VANKILAAN!

Älä höpötä. Hinta sinua vain harmittaa.

Rahavarat hupenevat vauhdilla. Sain pulittaa tullimiehelle 4000 dollaria, jotta pääsimme maahan. Jäljellä on enää 26 000...

TOSI ON!

Pitää panna asiat tärkeysjärjestykseen, jotta rahat riittävät huvilan rakennustöihin.

Saan pian professorinviran, siitä maksetaan paremmin.

Lamppu valaisee mainiosti. Täällähän näkee yhtä hyvin kuin päivänvalolla.

Seuraavana päivänä isä vei minut kylänosaan, jota en tuntenut. Siellä oli eräänlainen kaupaksi muutettu kontti.

Päivää, veljeni.

Poikani aloittaa huomenna koulun ja tarvitsee koulutarvikkeita.

Päivää, Riadin isä.

Kunnia Jumalalle, onniteluni, nuori mies, se on suurenmoista.

Täältä löytyy kaikki, mitä koulunkäyntiin tarvitaan. Minulla on hienoja reppuja, koulupukuja, vihkoja, kyniä...

Ja on minulla muovisia pistolejakin, pitäähän koulun jälkeen rentoutua...

Syyrian kouluissa oli pakko käyttää koulupukua. Myyjällä oli tarjolla kaksi mallia.

Valmistettu muovista, joka näytti vahakankaalta

Muoviin oli painettu vyön kuva

Valmistettu kankaasta, oikea vyö, paljon korkeampi hinta

Suosittelen tätä kankaista, veljeni. Se on kestävämpi.

Niin, mutta lapset kieriskelevät maassa, takki repeytyy... Halvempi malli joutaa paremmin revittäväksi.

Otamme sen halvemman.

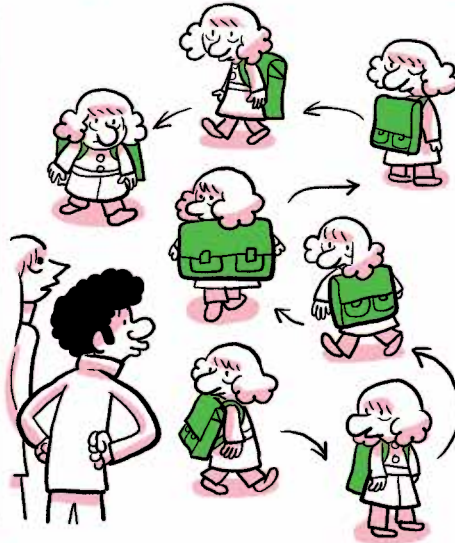
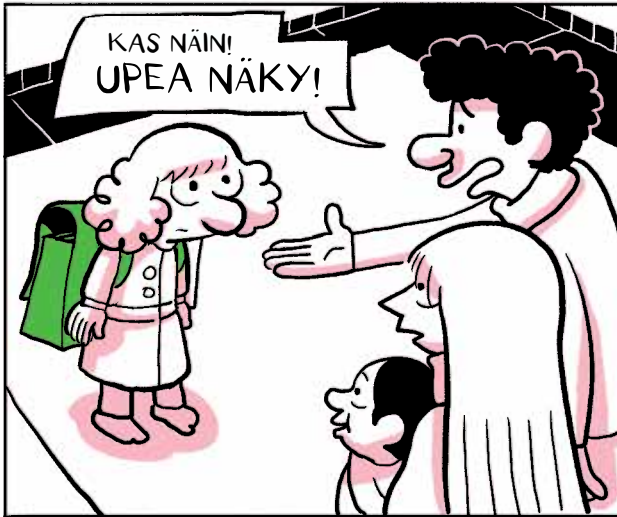
Koulupuku on nerokas keksintö. Kaikki pukeutuvat samalla tavoin. Rikkaiden ja köyhien välillä ei ole eroa. Kouluissa kaikki ovat yhdenvertaisia!

Minulla ei sinun iässäsi ollut edes kenkiä, joilla kävellä kouluun.

Minä haluan tohtoriksi niin kuin isä.

Kerroin isälle, että minua pelotti mennä kouluun, koska serkkuni Muhammad ja Wael olivat sanoneet, että opettaja aikoi lyödä minua rangaistukseksi edellisen vuoden väliin jättämisestä.

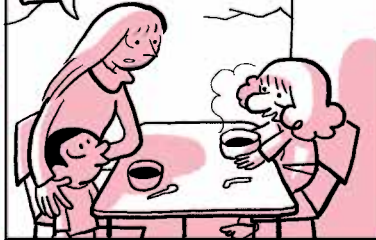
Seuraavana aamuna äiti herätti minut aikaisin.

Join ison kupillisen *Miloo*, eräänlaista kaakaojuomaa.

Mennäänkö yhdessä kouluun?

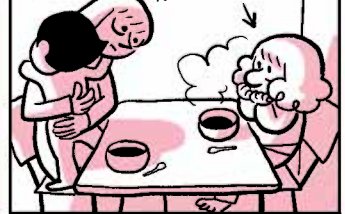
Minä en voi tulla mukaan, täytyy pitää huolta veljestäsi.

Isä nukkuu yhä. Hän ei varmaankaan ajatellut saattaa sinua.

Pue päällesi ja käy kysymässä häneltä.

Äkillinen kauhuntuus

Isä!

Pssst!

Nukutko sinä?

muovisen takin rahinaa

rrh

rrh

Äggh

Zzz

Isä, etkö sinä voisi saattaa minua kouluun? En tiedä, miten sinne mennään.

Tiedätpäs. Sen kuin kävelet suoraan katua pitkin, ja oletkin jo perillä.

Mene yksin vain, sinä olet nyt mies.

Minä nukun vielä.

Aloin itkeä, ja lopulta isä nousi vuoteesta. Äiti vaati, että hän veisi minut kouluun...

Ketään täkäläistä lasta eivät vanhemmat saattale!

Pitää aikuistua!

...olihan nyt sentään minun ensimmäinen koulupäiväni.

Niisk

Isä käveli edelläni kuin ei olisi halunnut kenenkään näkevän meitä yhdessä.

Tuossa se koulu nyt on.

Alahan mennä siitä.

Kun lähestyin koulurakennusta, minulle valkeni, että olimme pahasti myöhässä ja että kaikki muut olivat jo menneet sisään.

Vai siinä se kuuluisa Sattouf nyt on. Poika ei vaivautunut kouluun kokonaiseen vuoteen...

...ja päälle päätteeksi hän myöhästyy ensimmäisenä päivänä. Katso minua silmiin ja OTA VASTAAN KUOLEMA!

Käännyin kohti isää, joka katseli minua etäältä, ja aloin itkeä.

Vihdoin isä vei minut rehtorin luokse...

Ymmärrätkö sinä, mitä minä puhun?

Kyllä.

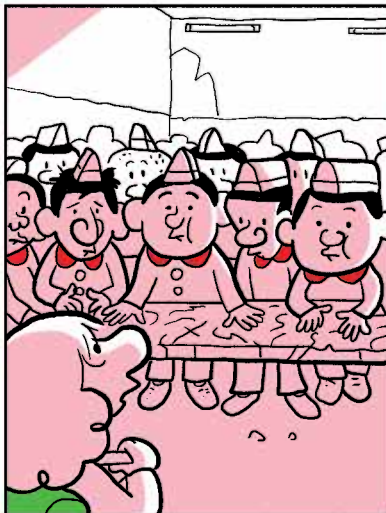
"Kyllä, herra rehtori."

...joka ohjasi minut luokkaan.

...katso sitten, ettet myöhästyy huomenna. Sitä odotellessa, hyvää koulupäivää.

Suuntasin luokan perälle. Missään ei näkynyt yhtään vapaata paikkaa.

Kaikkilla oppitaililla oli suikka ja muovinen kaulus.

Kaksi lasta teki tilaa, ja minä pääsin penkinpäähän istumaan.

Ainakin miljardi hiuksia

Mikä sinun nimesi on?

Riad.

Missä ovat isänmaanystävä kaulus ja lakki, Riad?

Ööh minulla ei ole niitä...

Ne ovat pakollisia. Hanki ne huomiseksi, onko selvä?

Ruusun-
tuoksusta
hajuvettä

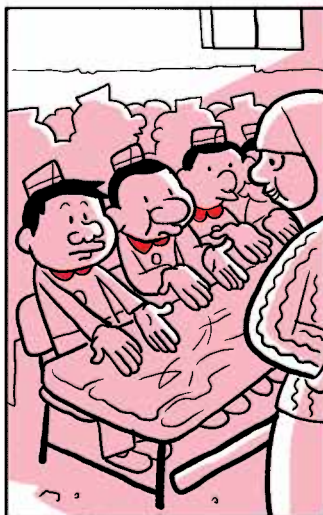
Yhden eturivin pöydän lapset alkoivat äkkiä jutella.

Että mitä? Kuka siellä puhuu?

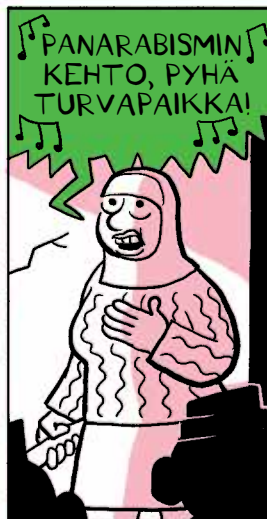
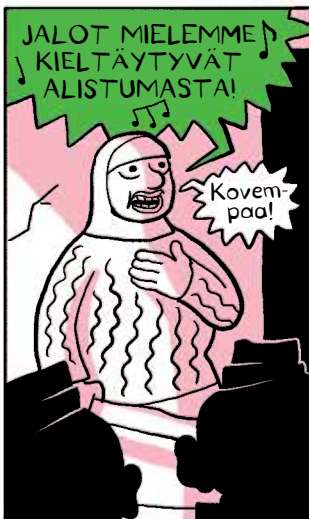
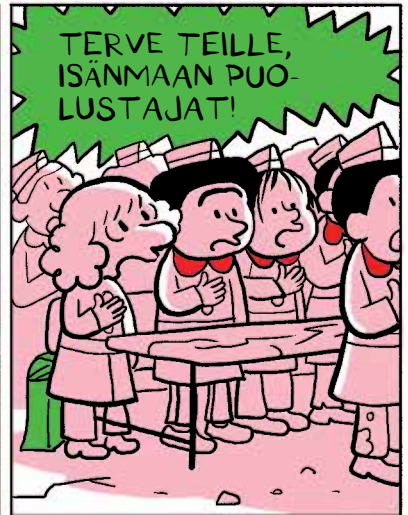
Kukaan ei vastannut.

Ojentakaa kätenne.

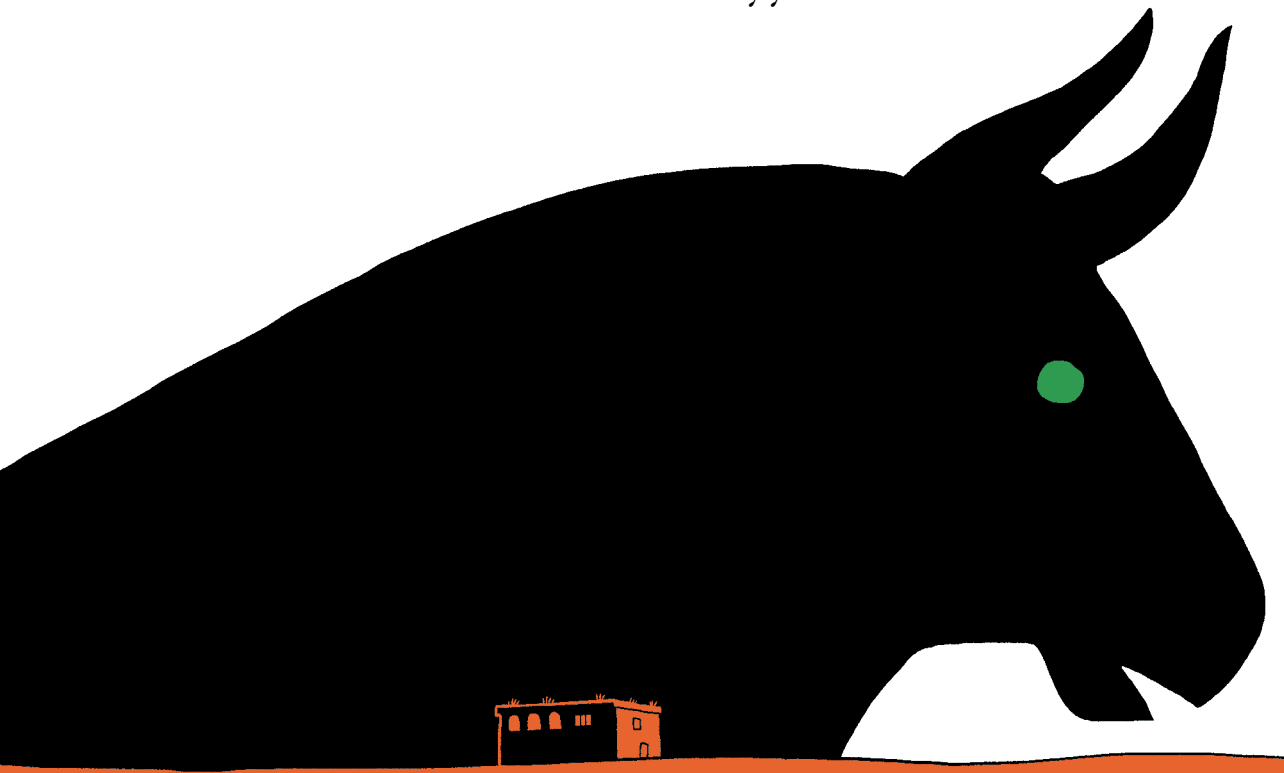

Kukaan ei enää puhunut. Kuulimme kuusi kovaa klaksahdusta ja yhtä monta kiljaisua.

Kiitetyn ja huippusuositun tositarinan
toinen osa kertoo vaaleahiuksisesta koulupojasta
Hafez al-Assadin Syyriassa.

#kirja
WWW.KIRJA.FI

85.32 ISBN 978-951-0-41274-9

Avec le soutien du

